त्रावरुणीति पदानां ब्राह्मणमेवमाम्नायते, मानवीत्याह। "मनुर्ह्येतामग्रेऽपश्यद्धृतपदीभ्याह यदेवास्यै पदाद्धृतमपीद्यत तस्मादेवमाह मैत्रावरुणीत्याह मित्रावरुणौ ह्येनाꣳसमैरयतां" इति। तथा 'एकतोमुखां' एकदिङ्मुखप्रभवां, दक्षिणदिश्येवावस्थितां नतु दिगन्तर इत्यर्थः॥

(१५) अथ यजमानपञ्चमानामृत्विजामिडाभक्षणे मन्त्रमाह। "इडे भागं जुषस्व नः। जिन्व गा जिन्वार्वतः। तस्यास्ते भक्षिवाण स्याम सर्व्वात्मानः सर्व्वगणाः" इति। हे 'इडे' इडाख्ये देवि, 'नः' अस्माकं, 'भागं,' 'जुषस्व' प्रीतिपूर्व्वकमनुमन्यस्व, ततो 'गा जिन्व' गोमहिष्यादीन् प्रीणय, समर्द्धयेत्यर्थः। 'अर्व्वतः' अश्वांश्च 'जिन्व,' 'तस्याः' तादृश्याः, 'ते' तव, 'भक्षिवाणः' भक्षयितारः, 'सर्व्वात्मानः' अविकलस्वरूपाः, 'सर्व्वगणाः' सर्व्वैः पुत्रपौत्रादिगणैश्च सहिताः॥

(१६) अथ वर्हिषदः पुरोडाशस्याभिमर्शने मन्त्रमाह। "ब्रध्न पिन्वस्व। ददतो मे माक्षायि। कुर्व्वतो मे मोपदस्रत्। दिशां क्लृप्तिरसि दिशो मे कल्पन्तां। कल्पन्तां मे दिशः॥ ७॥ दैवीश्च मानुषीश्च। अहोरात्रे मे कल्पेतां। अर्द्धमासा मे कल्पन्तां। मासा मे कल्पन्तां। ऋतवो मे कल्पन्तां। संवत्सरो मे कल्पतां क्लृप्तिरसि कल्पतां मे" इति। यज्ञो वै ब्रध्न इति श्रुतेः, हे 'ब्रध्न' यज्ञसाधकपुरोडाश, 'पिन्वस्व' त्वं प्रीतो भव, देवेभ्यस्त्वां 'ददतः', 'मे' मम, 'माक्षायि' विद्यमानस्वरूपादुपक्षीणो माभूः, यागं 'कुर्व्वतः', मम फलं 'मोपदस्रत्' क्षीणं